

פז:

11-

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ס

הקודם, (ט) נ"א מ"ט,
ע"ט, (ז) מכות ט: (כ"ק
לעיל (א) [לעיל סו. וש"נ], (ב) לעיל

תורה אור השלם

1. או בכל אבן אשר
ימות בה בלא ראות ויפל
עליו וימת והוא לא אויב
לו ולא מבקש רעתו:
במדבר לה כג

הנהגות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

בחדריו ר"ה אבל חסמים
אומרים. אלמא וכו'. עין
נדרין לעיל דף פב ע"ב ד"ה
ור"ל אר"י:

מוסף רש"י

[illegible]

רמב"ם הפר לתאנים אינו מופר עד שיפר אף לענבים. אינו מופר כל הנדר כדלמרינן בזהמה דאם קיים מקטחו קיים כולו אי נמי אינו מופר כלל אשילו לתאנים וכמו שכתבתי בהשגותיו: **מה יקיימו ממנו.** דמשמע דמקטחו דהיינו ממנו הוקס כולו דיקימו דלא שמשע הכי יפרט נמי אפי"ג דלא הא איתקוס:

אכל דכחמי אומרים מקיש הקוסה לפרה כהן דהרבה אף מקיש דהרבה

הפך לתאנים אינו מופר
דברי רבי 'שמעאל ו
הוא אומר אישה יק
'יקמנו ממנו אף 'פר
מי כתיב 'פר ממנו ור
להקמה מה הקמה
אמר ר' חייא בר אבא
רבי 'שמעאל ור' עקיב
'מקיש הקמה להפדה
הפך אף הקמה מה
קונם תאנה: אמר רב
היא דאמר עד שיא
ואחד: **מתני'** ^{יג} ידור
איני יודע שיש מפיר
מפירין אבל איני יודע
לא יפר וחכמים אומר
יבלא ראות ^{יד} יפר
יהודה רבי מאיר אומ

קיים וכן גרסת הרב רבינו משה בר נחמן ז"ל בהלכותיו: **אמר רב**
ר"ש **היה דאמר עד שיאמר שבעה לכל אחד ואחד.** בפרק שבעה
הפקדון היה דמן האם (שמישהו לו) היו חמשה חובטין אותו ואמר שבעה
ששטין לך בדי ולא לך ולא לך חייב עד כל אחד ואחד חמשה ר"ש אומר עד
שיאמר שבעה לכל אחד ואחד הכל נמי לא חשבי ליה שני נדרים
שעלמא שאלו שבעה לכל אחד ואחד אבל אם חשבי ליה שני נדרים
אשאי טועמא לא תאנה ולא ענה לר"ש נדר אחד הו' ולרבנן הו' לכו
פני נדרים וכבר כתבתי למעלה בפ' פומחין דף סו. ד"ה ולענין דק"ל
במדרש **במ"ג** **יודע אני שיש נדרים.** שמה שנדרה אשאי הו' נדר
אחד אבל איני יודע שיש מפירין שבעה שום נדר לא כי שני
נפש ולא שניו לבני: יפר. לאחד מן שבעודו לו שבעה יכול
להספיק יפר מוח אותו יום שיועד לו דעד ההוא יומא לא קרינא ביה
יום ששמו (ומהדר לו): **יודע אני שיש מפירין.** שיש מקצת נדרים שבעלים
ומפירין אותן: **אבל איני יודע שיש נדר.** שזה מאותן נדרים שהעולם
מספר: **ר"מ אומר לא יפר.** אולם מ"ד דלא יפר כלל קאמר לא הו' כל
האחר שהודיעוהו שהוא יכול להספיק דיום אחד מקרי יום ששמו
סיחא מפר אלא כשהוא יודע שהוא יכול להספיק ולאחר שהודיעוהו
הוא יכול להספיק נמי לא יפר מאחר ידיעה קשייאה לגבי שלא יוכל
להספיק אחר מכלאן יום ששמו ויכבד ועבר ויחא"כ יפר ביום או
שפירא לא דומקא ידיעה ככל ידיעה אבל כל שעבר וימו שוב אינו
מספר דיומא קמא יום ששמו מקרי לענין שיכול להספיק בו ולענין שאינו
יכול להספיק מכלאן ולהבא. ואיכא מ"ד דכי אמר ר"מ לא יפר דוקא
יודע שיש נדרים ויש מפירין ידיעה גמורה מקרא אע"פ שאינו יודע
בדיומא קמא לא הו' ידיעה שיש נדר לא מקרא אע"פ **ובמ"ג** **ורמיה**
בדמיה כל רלות משמע דכאן הו' רלות כל רלות אבל במקום
ליה מקצת ידיעה שמרגיש הוא כשהוא זה אלא אע"פ שאין לו ידיעה
ידיעה. ולפירושא קמא דפרשנא נחמתינן הכי פריך מדרימ' אדר'
מאכלא הקומא אע"פ דליה ידיעה שלימה דקסבר מקצת ידיעה
מקצת ידיעה לאו כלל ידיעה ודכא' אמר ר' יהודה בלא רלות פירא
הדינן ר' יהודה דהוא בר פלוגתיה דרמ' יפר בו ביום בלתי ידיעה
אלא קשיא ביטורא לן דכל שאינו יודע שיש מפירין אפילו מקצת ידי'
ביום שלאחריו קאמר ורבנן דפלוגי עליה נמי ביום שלאחריו קאמר מ

סח א מ"י פ"ג מהל'
נדרים הלכה י סחג
לאין רלד טוש"ע י"ד
סחג ב ג מ"י ס"ב מהל'
נדרים הלכה ב סחג
לאין רלד טוש"ע י"ד
ג ד מ"י פ"ו מהל' רוצה
שחזרת נפש הלכה ד:

תוספות

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones